

Tamás Dénes

SZAKÍTÁS

Megérteni egy szakítást:
egy háborút megérteni.

Lehetetlen.

A nyilat rég kilőtték.
Már az Édenkertben hallható volt
surrogása.
Ölelésnek vélted,
ahogy átütötte tested.
Felfogta zuhanásod.

Amikor először ágyba mentünk,
egy hulla feküdt közénk.
Azóta bomlásnak indult.
Mi pedig gyönyörű napjainktól kísérve
összeértünk a rothadásban.

Légió a nevünk,
mert sokan vagyunk.
Szegény ördögösök.
Molyrágta szeretőink,
régí sérelmeink,
apáink, anyáink
tolonganak a közön.

Egy roncsderbinek
lehet-e győztese?

Elviselni,
hogy ezen a csatatéren
mindenki vétlen.

Hogy itt öntudatlan angyalok
valamilyen mennyei ártatlanságban
gyilkosokká nőnek.

Leszakad a kéz a kiosztott pofontól.
A menekülésben letörnek a lábak.
Két vérző, fej nélküli törzs marad,
ami egy végtelen sakktáblán
egymásnak mattot ad.

Egy történet kellene,
amiben összeérnek a szilánkok.
Ami időt ad a gyógyuláshoz.
Fáradtan magyarázkodsz.

A miértek sohasem,
csak az egymásnak adott sebek
valóságosak.

Arc, 2016